
چرا گیں بامسار

منیر دشتی

بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

عدالت روڈ، کوئٹہ

(c) All rights are reserved.

اے کتاب ۽ ذرائع حق گوں بلوچی اکیڈمی ۽ انت۔
بیدے بلوچی اکیڈمی ۽ رضاء کس ایشی ۽ مواداں چاپ کت نہ کنت۔

(انسٹریٹ ایڈیشن)

چراگیں بامسار

(شاعری)

منیر دشتی

۲۰۱۸ء

ISBN # 978-969-680-055-2

نہاد : 100/=

بلوچی اکیڈمی ۽ اے کتاب ذکی پرنٹنگ پریس کراچی ۽ چاپ کتگ۔

نامدات

بلوچیء نامء

لر

10 پیش لبر منیر دشتی

دستونک

12 1- پلے ۽ پیم ۽ گیمرگ لوٹیت

14 2- من انجیں در چکے آل کہ رُدان ۽ مزن

15 3- آس بڑ ہنگ بہ بیت زمستان ۽

16 4- چہ پلاں سستگ ۽ پلے جتا انت

18 5- ماہ ۽ چنکاں کنگ دلے لوٹیت

19 6- گوات منی سر شاہاں نہ چندینت

20 7- من نزاننگ کہ تو گلگ زانے

21 8- مکہیں مات ۽ گم من ۽ گون آنت

22 9- پمن تُنیگ ماہکان مبات

23 10- نشتگاں تہنائی ۽ چاراں شپ ۽

24 11- اے دل ۽ نیمون ہما چیز مہ رس

25 12- کس منی تہنائی رازاں نہ زوریت

26 13- زندگی واب ۽ چہ پد بندات بیت

27 14- گم ۽ ویرانین باگ ۽ کپتگاں من

- 28 - سہب تئی پیر شاہ گاہ ۽ رنگاں کنت
- 29 - سنگاں مرگا پ ۽ ہون ۽ ہوشام انت
- 30 - دوستے ۽ نریک ۽ منے وتی جاہ ۽
- 31 - ما کہ سنی بوتگیں وارنگ شراب
- 32 - شپانکے بوتگاں جنگل ندیستگ
- 33 - کند اتگ کہ گز یوگ ۽ راز ۽ چناں من
- 34 - تہناتی منی واب مُز
- 35 - کُشت تئی گوانک ۽ تواراں مارا
- 36 - وشیاں پد گز یوگ ۽ زاری مبات
- 37 - زر ۽ لیب انت جنگے بنگج انت پدا
- 38 - دل پہ دوست ۽ ۽ جانوں پہ مستاگی شنگ
- 39 - نزانت کہ دروگ ۽ آسر چون بیتیں
- 40 - مہر ۽ ٹنگیں ڈگارے اے پہ آپ ۽
- 41 - دل ۽ درد ۽ پل ایت تاہیر کاریت
- 42 - موسم ۽ بستگ گوں جمر قسمت ۽
- 43 - پری رنگ چونیں دردے دات مار
- 44 - برے شانترانی رم کیت برے بلبلے نہ
- 45 - لنجیں چپے ۽ کئیت اگاں گپ تران
- 46 - گیش بوہان انت گژن ۽ واری

- 47- 34۔ کپتنگاں رہسراں چتنگ مئے
- 48- 35۔ مہپرء ساچاں تئی ناچمرانی
- 49- 36۔ بیا کہ نندیں اہوت ء ترانے کنیں
- 50- 37۔ مہ دیستیں ماہکان ء رنگ زندء
- 51- 38۔ آ کہ ساڑایت بزاں کہ دژمنے
- 52- 39۔ حاترء ڈیہہ ء من ء دردنہ بنت تژان
- 53- 40۔ مُرَجگ آسری تاواناں گل ء
- 54- 41۔ مُرگے ء پیم ء پہ درچکاں تلوساں
- 56- 42۔ کبگ ملگ شہر ء دمکاں کزام
- 58- 43۔ نہ بیت گوں تراپہمگ اے کم منی
- 59- 45۔ گوات گیش انت بگندے جمر بیت
- 60- 46۔ مئے تہہ ء مردشگاناں گل ء تہ پروش کتگ
- 62- 47۔ مرگے ء بانزلاں پتا تگ من
- 63- 48۔ وہد بانوری تماہاں گج اتگ
- 64- 49۔ زاناں سیاہ مار ء مرگ تریاکیں
- 66- 50۔ زاناں دروگاں تراویران کت
- 67- 51۔ بے کم ء دنیا انسراں بوتگ
- 68- 52۔ چراگے بوتگے سیانیں شپانی
- 69- 53۔ دوستے ء دروگانی جتگ بہتام

- 71- 54۔ چہ گل ۽ دیوان ۽ جبر وارتگ
- 72- 55۔ پلانی گوات ۽ دست ۽ درچکانی
- 73- 56۔ دژ مناں باج نہ برتگ ملک ۽
- 74- 57۔ وارتگیں بنگانی سر پہمتگ
- 75- 58۔ نندگ ۽ نیلیت دمانے دل من ۽
- 76- 59۔ بیا کہ کہیر منج بوتگاں
- 78- 60۔ شپانی رازداریں مردے آں
- 79- 61۔ تی درد ۽ س بیا کہ روکیں دل ۽ منی
- 80- 62۔ مکر ۽ حیلہ تو کتگ باز منی با پشت ۽
- 81- 63۔ دوشی سیاہ گوات گوں جمبراں اتلگ

آزات لچہ

- 83- 1۔ چنکلے کُمر
- 85- 2۔ چہ منی کوہیں دل ۽ گمبے ۽
- 86- 3۔ پہ سد کی گل بوتگاں
- 88- 4۔ پمُن دنیا زندانے
- 89- 5۔ باز رند ۽ زمانگ ۽ چماں
- 90- 6۔ دل ۽ بندیں گم ۽ گرنج ۽ بہ بوجاں چوں
- 91- 7۔ جمراں ہر کجا دزدے گوزتگ

- 8۔ باریں کئی نصیب ء بنت 93
- 9۔ مُرگاں نازینک جت ء پرندوشی 95
- 10۔ ساجی ء بند ء جمر اں گوڑتگ 96
- 11۔ منی وڑیں گنو کے ء 97
- 12۔ منی ہمساہگاں جست کن 98
- 13۔ دز چکاں گلزین مہر داشتگ 100
- 14۔ بہ گند دیار ء دژ مناں 101
- 15۔ منی کہ ڈیہہ ء شوانگے 102
- 16۔ تو شہم کت چوگروک ء پیم ء 103
- 17۔ گمانی دریا ء مان داتگ 104
- 18۔ پدا یک لچہ یے تئی نام ء نویساں 105
- 19۔ اے دردگوں من چونی ء 107
- 20۔ تیاب ء لمب ء چراگے مُرتہ 109
- 21۔ کینگ گرنچے ء بستاں من 110
- 22۔ استال شپاں داہی کن آنت 111

لچہ

- 1۔ تو وتی نیت بد کتگ و ہدے 113
- 2۔ اناگہ کو کرے کہ سر بہ کش ایت 115
- 3۔ مرگ ء حال ء دلے تُست ء بود ء نیت 118

- 120 4۔ بستگ توشگے گور بامء
- 123 5۔ کچ کورء نہنگ ء گپ انت
- 127 6۔ پلے ء آپ واریں داریں گشتے بانک
- 129 7۔ گور پیچ چو مستیں لیرہء
- 130 8۔ مسکانی ٹننگیں دلے
- 132 9۔ سارتیں ساہگ ء انجیرے
- 134 10۔ ناگہاں بند وارت جمراں دوشی
- 137 11۔ قمریاں کدو بستگ
- 138 12۔ دردء بکن بے حاجتے
- 140 13۔ من دل ء زانتگ سک زہیر وارانٹ
- 144 14۔ ہر کس من زنگ ء بہ جنت
- 146 15۔ ٹیٹی ء بزکار ٹننگ انت
- 148 16۔ حسین سر آمد گوں بیل ء یاراں
- چار بندی
- 154 1۔ زاناں ویران بیت باگ تئی مہرء
- 155 2۔ تئی گم ء آس دل ء سوتک نہ کنت
- 156 3۔ حورانی چے بستات تئی دیم
- 157 4۔ دل گشیت دور دیاں گز پنچ ء

پیش لبر

چہ گمناکیں تہاری ء منی چم پہ استاراں کپت انت۔ ہے دمان ء ساربانے ء
 زہیروکانی شیرکنیں توار ء منی حیالانی اوتاگ سست۔ من چہ گمانی دریاء دراتک
 ء شیرکنیں زہیروک ء وشیانی کپتاں۔

ماہ نوکی چہ واب ء پادا تلگ ات، پاداں گراں آ زمان ء سرکپگ ء
 ات؟ رژنے زمین ء تالان ات۔۔۔ زہیروک ء توارگار بوہان ات پرچا کہ
 ساربان دیم پہ وتی منزل ء گام جنان اچ من دُور شگ ات، بلتے من گوں ماہ ء
 استالاں پشکپنگ اتاں، روچ ء ودار یگ اتاں۔ بلتے روچ ء دراہگ ء پیسر ہما
 دوستانی ترانگ ء کپتاں کہ مدام منا گندنت ء گشت،
 ”منیر کدی وتی شعرانی کتاب ء کشے؟“

بلوچی اکیڈمی ء دلہڈی ء سکین ء منی اولی کتاب ”استال روچ ء دژمن
 انت“ گوں دگہ نامے ء بزاں ”چراگیں بامسار“ ء نام ء رد ء گچین ء پدچاپ بوتگ ء
 شمنے دست ء انت بلتے من انگتہ گار ء بیگوہاں۔۔۔
 گپت ء کریم دشتی کہ

تو منی جند ء مُجّتی ارواہ ء طلب
 من وتی شوہاز ء تئی رند ء کپتگاں

منیر دشتی

دستونک

پلے ءِ پیم ءِ گیمُرگ لوٹیت
 ”دل منا ڈراہی یے دَیگ لوٹیت“

اَنچیں کور دیدیں باری یے اَتلگ
 گوشت چہ ناکن ءِ سِدگ لوٹیت

اے کجام باریں دژمن ءِ کار انت
 مُرتگیں آسے کہ بَدگ لوٹیت

واب ءِ زندان ءِ واب باہینتگ
 واب ءِ چمّانی پچ گرگ لوٹیت

گواہ نہ کنت آرام پہ نشانی ءِ
 آگہی زاناں اِنسرگ لوٹیت

او بلوچ راج ءِ پُسگاں مارا
گاریں دودانی پد گرگ لوٹیت

باریں چنت سال ءِ گُژنے گون اَتلگ
نابکار زیداں تئی چرگ لوٹیت

اے شُدیک ءِ را گوشت ءِ نیمون انت
ہامگ ءِ مارا ایر برگ لوٹیت

مئے وَ گپ ءِ فزوریت بلکیں آ
تئی منیر انت کہ ترا گُشگ لوٹیت

من اُنچیں دُرچکے آں کہ رُدان ءِ مزن نباں
 چو بیت منارا کیلے ءِ چم ءِ نظر بہ بیت
 اے دود مئے نہ انت گشان ءِ سر ءِ مکنت
 چو ہم نہ انت مئے گندگ ءِ دیم ءِ وتی بگپیت
 سرظاہر ءِ مگندے پہ نادانی ءِ بگش
 زاناں اے کارے داریت چوکہ تہا جُشیت
 اللہ ءِ پمن نیک انت نظر انگتہ منی
 آ ہم برے برے کہ منی تراگ ءِ کپیت
 درچک ءِ راگڈیت حاک ءِ دپ ءِ گار ءِ گوڑکنت
 پشکپتگیں اے دُرچک ءِ ہنڈالاں چوں گو جیت
 پیریناں اُنچو گشتگ منیر مارا پیسر ءِ
 آ نک بُن ءِ کپیت پدا ہجر چننگ نہ بیت

آس بڑھنگ بہ بیت زمستان ء
درچک حیران بنت گیابان ء

موسمانی گماں نہ شنگینتگ
داگ پرداریت یک وڑا جان ء

تو کہ گوست ئے تہ کسہے شنگ ات
مارا چے رست بیدے ارمان ء

اے منیر انت کہ راستیں گپ ء جنت
گپ دروگیں اوں بنت دیوان ء

چہ پُلاں سستگ ءِ پُٺے جتا انت
نگاہ ءِ شات ءِ گل باریں کجا انت

اے دل تُتِیگ پہ مہر ءِ بہار ءِ
ادا مہر ءِ سزا دڑوگ ءِ تہا انت

سکینے پاد کنت چہ گزائیں واب ءِ
ہما دڑوگ انت گشتے راست ءِ وڑا انت

نہ پروشنگ گژن اے کرنی شُدیک ءِ
تنیگہ گوں وتی برات ءِ دگا انت

ہما کہ ما دل ءِ داشنگ وتی ءِ
ما دوستے پہمیتگ چو دژمن ءِ انت

چیا شیر ء شکر وارین آنت مارا
اگاں زہرے دل ء درد ء دوا انت

ہے مرچاں اوں جند ء دشمن منے
ہے پشک کہ وتی جند ء گورا انت

منیر اقبال راز ء دربراں کہ
ہمک لبزے منی درد ء دوا انت

ماہ ء چنکاں کنگ دلے لوٹیت
گوات ء دست ء گرگ دلے لوٹیت

ٹولی ء گون ئے دزگہارانی
ایوک ء سر گرگ دلے لوٹیت

کنٹکاں آج وتا بہ پھریزیت
پلے ء سر چننگ دلے لوٹیت

مطھی مہر ہر کس ء کرتگ
عشق ء درد ء سچگ دلے لوٹیت

شے مرید کسہے کہ تالان انت
حانی ء در برگ دلے لوٹیت

جنگلے ء منیر شادان انت
کوہے ء سرکیگ دلے لوٹیت

گوات منی سر شاہاں نہ چنڈینیت
ہور منی بالاد ء نہ میسینیت

گوات من دست ء نوں نگپت بارگ
میتگ ء دمکاں تی نہ ملینیت

تی شگانانی سٹلگیں زرد ء
پہ ہلو ہالو کئے بہ سبزینیت

پہ دپی تڑنے ء منیر مارا
کس وتی درگاہ ء نہ رلینیت

من نزاننگ کہ تو گلگ زانے
 واباں چمانی پچگرگ زانے

کینگ ء کستانی جپیں آس ء
 بس! ہے زاناں کہ سچگ زانے

چے تئی دست ء بیت دگہ شری
 ہر کس ء بس تو بد گشگ زانے

گوات زورا بہ جنت منیر مرچی
 موسم ء رنگ ء مٹ کنگ زانے

مکھیں مات ۽ گم من ۽ گون انت
گوات چچ دیما سر جنگ نٹلیت

دروگ و ابانی مٹ کنت رنگ ۽
انچیں دروے کہ انسگ نٹلیت

حاکمیں وہد ۽ نیٹے انچیں
کانیاں کور ۽ دز جنگ نٹلیت

مٹ بنت بلے رنگ منیر دشتی
اوست ۽ کرپاساں کہ شننگ نٹلیت

پہن تَنیگ ماہِکان مبات
تئی وڑا کس بد زبان مبات

کئیت شوہازگ ء حیاں تئی
پٹو پچ جاہ ڈس ء نشان مبات

ہرکس شادان بات وتی زند ء
عشق ء آس ء تئی سُچان مبات

چونیں ناسرپدیں گمے وہد ء
پٹو کسے ء جی ء جان مبات

سگیت دنیا ء گلہاں دتئی
تئی وڑا ء کس چو بد زبان مبات

نشستاں تہنائی ء چاراں شپ ء
دل بہ تنگیت کچلیں زہراں شپ ء

پہ زہیرِ گِک و اب گِجیت جنگل ء
آ کہ نندیت ساز کنت تاراں شپ ء

ہو! کپوتے ء شگانی کت من ء
تو نزانے من چیا گاراں شپ ء

اے ملنگانی دل ء حقاں مَزور
درد ء دوراں گوں وتی ناراں شپ ء

ساہگانی گم پدا تابان کنت
چو نہ گنداں من اے رپتاراں شپ ء

دستی پرچا بے توار ء نشنگے
روک روک ء چارے استاراں شپ ء

”اے دل ۽ نیمون ہما چیز انت مہ رس“
 نوں ہے راز ۽ گشیت لنٹاں بہ گس

پلے واب اوں چہ گتاناں پچدرہنت
 مئے نصیب ۽ آگہی بیت حاک ۽ جس

ما اوں راہے ۽ مدامی گم کتگ
 ما کہ چارینتگ اے کوہاں گوک ۽ پس

انگتہ بزگ نہ بیت پرچا ترا
 گیشیں زریماں ڈک اتگ ساہ ۽ نپس

دراجیں ڈکالے گم ۽ من سگ اتگ
 بانڈیں کہ نوں بہ بیتیں ترمپ ۽ ترس

باریں اللہ ۽ رضا چے بیت منیر
 دل گشیت کہ تئی گم ۽ گار ۽ مہ وپس

کس منی تهنائی ء رازاں نہ زوریت ء نروت
کس نبارت ء سر نہ کنت اے گم زدیں احوالاں منی

بویے سرگوات ء نیاؤرتگ گل ء انگت پمن
بچ بشارت ہم نداشتگ ماسگ ء پالاں منی

شہر ء دمکانی پری آں گم منی پہ وت نہ نرت
بس ہے دشت ء کپوت انت پمنا نالاں منی

سست ء دور داتے وہد ء تاہاپیں لد ء
آ مہ چٹات زندگ انت تہ حق ء اگبالاں منی

چون سرپد بے چہ دنیا ء گمانی لزت ء
تہ نندے گوش ندرے گشتگیں گالاں منی

واباں امروز ء منیر مارا وتی رنگ ء کتگ
لہتیں شعر انت آ گہی ء زند ء ہنمالاں منی

زندگی واب ءَ چہ پد بندات بیت
ہر کس ءَ زیکیں سبق کہ یات بیت

گشت حنآ ءَ چے بیاراں گوں پتو
گشت من ہرچی ترارا شات بیت

موسم ءَ نیٹ پدا زبر انت بچار
مرچی بیگاہ ءَ پدا سیاہ گوات بیت

اے اول گنج انت پہ ترا دشتی ہمک
سہب ءَ بیگاہاں گمے سوگات بیت

گم ء ویرانیں باگ ء کپتگاں من
کجا پلے چناں بوئے گراں من

پمشکہ دعا کتگ ہورے بگواریت
تئی یات ء کپاں تُتِگ باں من

من زاناں راست پرچا چیر داتگ
اے دروگ ء مطلب ء شمر سرپداں من

منیر پہ ساہگاں من دل نہ ریتگ
رواناں منزل ء واٹر نباں من

سہب تئی پیرشاہ ءِ رنگاں بہر کنت
گلہے دستاں کہ چُکیت مُرگے ءِ

کئے گمائی دَور نہ دنت بار ءِ بگش
کندگے راہ ءِ بے تُرکیت مُرگے ءِ

مئے جدائی ءِ کئی گم گیش بنت
دل چو مارے ءِ بہ پیسکیت مُرگے ءِ

اے شگان استالاں مارا جت منیر
ماہ کدی جان ءِ نہ دُکیت مُرگے ءِ

سنگاں مُرگاپَ ءِ حون ءِ ہوشامِ انت
اے کپوت سرمچارے نوک گامِ انت

نونِ گلگِ داری ءِ جبرِ گوستہ
تئی زہیرِ نونِ گشتے کہ بے تامِ انت

چو کہ منِ وہد ءِ نیٹ ءِ گنداں
زندِ مرگے ءِ ماراِ ناکامِ انت

اے وَ اللہ ءِ مہربانیِ انت
لوگے شامِ انت ءِ لوگے ہمیشامِ انت

سمبہیتِ سہب ءِ کرامِ کنتِ دیتی
پہ کیا شیدا آ گلِ اندامِ انت

دوستے ء نزیک ء مئے وتی جاہ ء
سنگتیں مردے اوں دیراں نیست

شانتلے ناگ ء پدا دیستگ
موسم ء سُدھ مئے زہیراں نیست

اینزک ء توار تئی سک وُش انت
واب ء آرام دست ء شیراں نیست

نشگ نوشاں شراب ء من دیتی
حُور دست ء اگاں لکیراں نیست

ما کہ مٹی بوتگیں وارتگ شراب
ما کجا روچے ءِ پاسے شَم کتگ

ٹی ٹی آن ءِ واہ ءِ زار انت انگتہ
ہور ءِ گورتگ جمران نون تم کتگ

تو من ءِ کہ چار اتگ گل بوتگاں
من ترا دُور ءِ چہ بارگ چم کتگ

آس کپتگ ماں جہان ءِ دامن ءِ
دستی ءِ دانکہ وتا برجم کتگ

شپانکے بوٹگاں جنگل ندیستگ
 رمگ سر داٹگاں جنگل ندیستگ
 اے کور ءِ مُرتگیں درچکانی واجہ
 ماں کوہ ءِ کپتگاں جنگل ندیستگ
 بہ چکاساں کجا بحت ءِ نراناں
 کجا سر گپتگاں جنگل ندیستگ
 نوں لوٹاں کہ وتارا گار کناں من
 چہ وت سر گوستگاں جنگل ندیستگ
 پدا ساد کش ءِ بُزریں کنڈگ ءِ من
 شپ ءِ در کپتگاں جنگل ندیستگ
 منیر و ابانی معنا بیتوار ءِ
 دل ءِ در گپتگاں جنگل ندیستگ

کند اتگ کہ گز یوگ ء راز ء چناں من
بنگ نوشاں جیڑگ ء راز ء چناں من

بے ہر کس چہ منا دلگران بیت
دروگ ء تہنا پیڑگ ء راز ء چناں من

ناچی ء گندان ء سر شادباں
نوں گمانی لَرزگ ء راز ء چناں من

اچ وتا سر گوستگاں اے حاترا کہ
ڈیہہ ء گاریں بڑگ ء راز ء چناں من

ساہ بندیں درد ء زندان ء منیر
زندگاں کہ مُردگ ء راز ء چناں من

تہنائی منی واب ء مڑ
 دردے مئے دل ء رودینتگ

سوتگ پُر کتگ دنیاے
 آسے عاقل ء رودینتگ

کوہی شوانگے میشانی
 سازانی نل ء رودینتگ

پاد ء تراولاں مڑے نیست
 تبدانی جل ء رودینتگ

کشت تئی گوانک ءِ تواراں مارا
 ”نوں بلئے پاد نیاراں مارا“

مارا واپانی گلگ پاد ءِ انت
 دروگ دنیا ءِ نداراں مارا

ما وتا داشت چه پری آں دور
 راہ ءِ رہسر تہ بچاراں مارا

کس رُلینت نکنت بیگاہاں
 وعدہ ءِ قول ءِ قراراں مارا

تو اوں زانئے کہ حنا گپے است
 یات کائے تو سہاراں مارا

اے منیر راز ندریت گوں وت
 پل اگاں چیزے شہاراں مارا

وشیاں پد گریوگ ء زاری مبات
مئے نصیب ء دروگیں سرداری مبات

کئے پہ ملاہانی تڑناں رد کپیت
پہ ثواب ء دل گنہگاری مبات

گلزمین بانور ء پیا سمبہات
تاں ابد اے واہگ ء گاری مبات

سال ء کرناں پہ وپا ء آئی ء
کسی دل پہ مہر ء رہچاری مبات

زندگ ء تاں مارا اوپاریے بروت
مرگ اچ ما پیش تئی ہج بر مبات

بے مارا یل کتگ دوستاں منیر
دژمناں گوں مئے منیر یاری مبات

زَرَّ ءِ لِيَبْ اِنْتِ جَنْجِ بُنْجِجِ اِنْتِ پِدا
مَنْ وُڑِيں كَم كِيَسِّگاں كَئِ سِياد كَنْتِ

گَنْدِيْتِ وِيرانِيں اے دَرچكاں جَنْگَلِ ءِ
شانتلِ پَ بَ وِسى پِرياد كَنْتِ

تو كِه گِلَّه بَئِ رَوَّئِ دَر مَلِكِ ءِ
آزگِيں طِپاں دَلِ ءِ كَئِ واد كَنْتِ

زَنْدِگِ اِنْتِ كَسَّ دِپِي جَسْتِ مَكَنْتِ
دِشْتِي ءِ حُورِے بَهِشْتِ ءِ داد كَنْتِ

دل پہ دوست ء ء جانوں پہ مستاگی شُنگ
تامے ء مہر ء زند پہ جوپاگی شُنگ

دل چوٹتیگیں مُرگے ء آپ ء ترپل انت
تئی گم ء ہار ء زرتگ ء اوژناگی شُنگ

دزگوانار اومانان گل ء زرتگ بیگہاں
چارگ ء دوست ء نامہ ء اوتاگی شُنگ

اے گہہ ء کسے ماں دپ ء پڑ ء اول نوارت
قاصدے مئے پہ دوستے ء مستاگی شُنگ

آئی ء اُمیت ء منیر نندے چے کئے
تُرس اتگ ڈیہے یل کتہ سر یاگی شُنگ

نزانٲ کہ ڈرؤگ ء آسر چون بیتیں
نہ کنت آ راستیں ہچبر گپ بگندے

گل ء بال انت کہ گنجے زندگاں من
نلوٹیت ہچ سیٹ ء نپ بگندے

بچاراں ماہکان ء ڈروشم ء بس!
سدیت جان ء چہ گر میں تپ بگندے

تجاناں سید بوہ ء گپتگ انت مئے
جتگ گوات ء اے کوہاں ڈپ بگندے

منیر ما لانکے آپ ء مان داتگ
کہ دریا جنت چوٹ ء چپ بگندے

مہر؎ تَنیگیں ڈگارے اے پہ آپ؎ تر نہ بیت
منزل؎ شوہاز؎ گارِ اِنْتِ مِیتِگے ؎ سر نہ بیت

داں چراگے بالوانی کسہ ؎ سر پد نہ بیت
زندگی رنگے نیاریت آ کبت مئے شمر نہ بیت

تو وتا سینگارے نندے بڑاہ بے کُل؎ ؎ وتی
پمسی چماں بہشتی حورے ؎ درور نہ بیت

نوش تژن ؎ گلہاں داں زندگی آ سر بہ بیت
راست اَنچیں شیر کنی یے ہر کس ؎ باور نہ بیت

بیا منیر امروز ؎ دمکاں ساہگے شوہاز کنیں
پہ مئے وش اتک ؎ پدا کوش ؎ جمر نہ بیت

دل ۽ درد ۽ پُلیت تاہیر کاریت
اگاں پئے سز پیت تاہیر کاریت

شہیدے ۽ گلئیں ارواہ بگندے
چراگ ۽ چو بلیت تاہیر کاریت

سلام انت گوات ۽ وشیں بوواں دزنزیت
وتی جند ۽ کشیت تاہیر کاریت

بہ دنتیں آ اگاں دزوگیں تسلا
گم ۽ ارواہ سُچیت تاہیر کاریت

تو شپ رنگیں گے پاداں پتاگ
کدی ماہے بلیت تاہیر کاریت

موسم ء بستگ گوں جمر قسمت ء

ہو بہ باتاں یار ء مہپر قسمت ء

تو چو کبگ ء ملاں ملاں در کپے

باریں کئی بے ماہ ء درور قسمت ء

دائم ء زنگ بس دپ ء انت چوترا

آ بگندے کاریت واتر قسمت ء

آ گہی مارا منیر مڑے بدنت

انگہ دست ء کارچ ء خنجر قسمت ء

پری رنگ چو نہیں دردے دات مارا
بران انت پہ وت ء اے گوات مارا

پُرانی ریچک ء ما شر زانیں
بہ سوچیت ماہکان ء یات مارا

شپانی آگہی ء چے بلوٹاں
کہ نئیلیت وپسگ ء باندات مارا

جنگ تڑنے گل ء مئے بے توار ء
تو چو نہیں کارے دوست پر مات مارا

مہ رنجینیت من ء دلمانگی ء
کہ داتگ یکے ء سوغات مارا

منیر ناراز مبو گشت ماہکان ء
بزان! بنام کنت اے گوات مارا

برے شانتلانی رم کئیت برے بلبے نہ گوائی
پس دشت ذراہیں ڈگال اگاں کورء نیست مائی

ادا دروگء باج بُرتگ کہ مئے حقء گپ گار انت
ادا راستء کئے درا کنت کئے گپ جنت حدائی

من کہ ہر گورا بچاراں منی بہت گنڈگان انت
پس کاگدانی توکا کئے انت پل ماں پتائی

پہ منیرء ٹپء ٹوراں بہ بنت یکء ٹک درمان
من ندیستگ پیر زالے چشیں تہلگے بہ سائی

لُنجییں شپے ء کُنیت اگاں گپ ء تران کنت
 ”تئی گم اے زندگی ء دگہ تامے مان کنت“

استال گوات ء رُپت اَنت دل ء میتگ ء منی
 ماہ ء بچاریت بلکیں ترا جی ء جان کنت

تزن ء شگان بُجنت ء واتر بکنت بُرَوَت
 مارا نہ کپتگ کار کہ مارا نشان کنت

ارمان دل ء ہے کہ سرء سنداں دژمن ء
 یک یک ء پرچا مہر ء چراگاں گُشان کنت

اے موسم ء گناہ اِنت وتی رنگ ء مٹ کنت
 پُلے پہ بوہے ء کہ شپاں بے اِنان کنت

دُور ء چہ انچُش اِنت کہ منیر ساہ ء بہر کنت
 نزیک ء کُنیت باریں چیا ٹھہل ء شان کنت

گیش بوہان انت گژن ء واری جنگل ء

دل گنوکیں واب چاری جنگل ء

شپ کدی کٹیٹ ء پمن روچ بیت

ترسناکیں سک تہاری جنگل ء

جیڑگ ء پرمانیت مارا دور بارت

یات وش انت چم خماری جنگل ء

آدگہ وہدے ات کس ء ہچ نہ گشت

گار بوہان انت رازداری جنگل ء

کنڈگاں تو گوں وفاداری بکن

گوات پلاں کہ لتاری جنگل ء

بیا کہ گوں دشتی منیر ترانے کنیں

کس شپ ء ترس ء نداری جنگل ء

کپیٹگاں رہسراں چنگ مئے
بیا کہ نوں جہراں چنگ مئے

موکوانی گدام ویران انت
چے کنے جہراں چنگ مئے

ہور ء موسم شت ء پدی بوت انت
جنگل ء ڈنگراں چنگ مئے

تزن ء گلہ کیا نچارینگ
پپو من سرگراں چنگ مئے

تو کہ حیران بے منا گندے
تلوساں زَنزراں چنگ مئے

پہن شیدا چو بالو ء پیا
زاناں اے دلہراں چنگ مئے

مہسپر ء ساچاں تئی نا جمرانی ساہگے
زندگی بس ماہکاں تئی راہ ء کوہنیں چیدگے

من وتی تہنائی ء راز ء وَ تہنا سرپداں
پہمنی شوہاز ء ارسی نہ بیت یک دیدگے

اے وَ اللہ ء وتی شان انت منارا یات کنت
پہمن ٹنیک انت من اَنچو اشکتگ ہمساہگے

متیک ء تئی ہوری نصیب ء بیت کجا گیا بانے ء
تو دگہ راہ ء دیارے ء من دگہ یک نیمگے

نوں منیر ما زندگی ء راز اَنچو پہم اتگ
ما وتا آس ء بے کرتیں پیسرا وَ پردگے

بیا کہ نندیں اہوت ء ترانے کنیں
زندگی ء آہ ء ارمانے کنیں

تاک تاک ء وہد ء لیٹینیں دل ء
پٹ ء پول ء درد ء درمانے کنیں

ما کجا ء زندگی ء گم کجا
پہ شراب ء نود ء ساچانے کنیں

مے دل ء کسے بلوٹیت پہ وتا
ہوریں گوں ہرکس ء شانے کنیں

راستی ء وٹھی نصیب ء نیست منیر
دروگ بندیں چاپ ء چوگانے کنیں

مدیستیں ماہکان ء رنگ زند ء
داں برجاہ انت گم ء اے جنگ زند ء

جہان ء راست پلے چیر داتگ
مہ ریتکیناں دل ء اے زنگ زند ء

وتی شوہاز ء شہر ء دمک دمک ء
بہ کرتیں ساز ء زیر چنگ زند ء

بگندے مرگ پمن وشی یے بیت
نہ گوپتہ کس ء پمن پنگ زند ء

منیر دشتی دگہ ما چچ مہ کرتیں
بوارتیں ما شراب ء بنگ زند ء

آ کہ ساڑائیت بزاں کہ دژمنے
دوست ہما انت کہ تئی زنگ ء بجنٹ

تراؤلاں پاد ء عوڑے است مئے
گرہیتگیں مئے ارس بے معنا نہ بنت

دروگ بنداں گوں مہ نند ء پاد میا
تئی سواس ء بند نیم راہ ء سِدت

تو منایل دات نہ کت یک ساہتے
من تئی تہنائی ء کسہ نہ ونت

حاطر ء ڈیہہ ء من ء درد نہ بنت تزن تئی
 ”گوادر ء کچ منی دشت منی شال منی“

اوست ء زمزیل سدا نت دزوگ سلا مے کاریت
 پہ ترا راست نہ بیت پرچہ بگش پال منی

انوں پلے تو من ء مان نیارے بارگ
 بلکیں روچے اوں ترا کار دینت گال منی

پرچا پہ دزوگ ترا یار بے رلیناں بگش
 پہ تئی گوات ء نہ کپتگ گلیں استال منی

مُرَجَّگ آسری تاواناں گل ء
بچکند مئے دل ء درماناں گل ء

مارا ناگہاں شیدا کت وتی
آسکی دیدگ ء بُرواناں گل ء

دل من ہر وڑا سہر پینتگ پدا
گُشتگ زیادہیں ارماناں گل ء

نیون ء دگہ رازے گوں گشتے
کنجل مطبے چماناں گل ء

داشتگ من دگہ اُمیتے دل ء
نیادانی دگہ پرماناں گل ء

دنیا ء منیر چے سُد انت من ء
زرد ء اے جگر ارجاناں گل ء

مُرگے ءِ پیم ءِ پھ درچکاں تلوَساں
 پھ ودار ءِ ساہگاں من ٹئی آں

داں گم ءِ گوات ءِ کہ مال ات زندگی
 نوں ہما انت بے گماں من ٹئی آں

موسم ءِ دست ءِ انت پلے انشپی
 نشتہ حیراناں بزاں من ٹئی آں

گیگ بے تہ پن پیگامے بکن
 پتو کایاں سرگراں من ٹئی آں

پمینی مستاگی ءِ شارے نہ رتک
 پکیاں مہر ءِ شناں من ٹئی آں

من اگاں پشکپیتگاں آ سرپد اِنْت
گام گام ء چک جنان من ئی آں

لوٹیت دعا مُرگے بگواریت جمرے
دشیں نوکاپے وراں من ئی آں

رہسراں اوشتاں پتو چو درچکے ء
تئی دل ء چینکاں چناں من ئی آں

بلے دریا سور اِنْت دیتی انگتہ
دل گشیت تینگے گراں من ئی آں

کبگ منگ شہر ء دمکاں کڑام کنت
”کئے ء نام ء دپ گیا وشنام کنت“

چماں بندے سہب بیگاہ ء رسیت
درچکے سبزیت ء پدا ہڑام کنت

آئی ء درد ء گسے سرپد نہ بیت
آ کہ تی نام ء شرابے وام کنت

تئی جدائی مارا سک گران ء کپیت
واہگانی ٹیکی آں لیلام کنت

آ کہ تو دیم داتگ پمن الم ء
آ تری ہرچی یے وشیں تام کنت

ما گنویں واب نیست مارا شپاں
مئے ودار ء کئے شپاں گوربام کنت

مارا کسئی دوستی ء گم گون نہ انت
قاصدے کئے دیم دنت پیغام کنت

کمو بازی بیت منیر دلگران مبو
”مئے حد انت مارا چوں ہمیشام کنت“

نہ بیت گوں ترا پہمگ اے گم منی پیما
ہزار پوش انت زاہر انت دیما

سما نہ بوت ء دراتکاں تئی درا چہ من
تو پچ مٹر ء میا کہ من نشتگاں تہنا

تو سست ء اچ وت چکل دات دُوریں ہنکینے
نزانت چون بکنت بے ترا وتی گوما

پہ ناز تراولیں روچاں وتی بگوازینیت
پہ واد ساٹ کناں آزگیں دل ء زیم ء

غریب ء بزگیں راج ء وتی بہ پہم درد ء
منیر مطبے گوں وت مدار تو تہنا

گوات گیش انت بگندے جمر بیت
نود ء ساچان ء درد کمتر بیت

ما شکر مان کتگ پُرانی ء
واد باریں یا شکر و شتر بیت

دستی اے واپ حق گوئندین انت
درد ء دریا ء دل کہ ننگر بیت

دشت گشتے ”شیر کرم“ عطا شاد ء
واب نیت چماں تر ء مانتر بیت

بے تواری ء ما منیر رپتیں
پندلے سازیت لال واتر بیت

مئے تہہ ء مرد شگاناں گل ء تہہ پرُوش کتگ
 ما دگہ کیفے زہیرانی شپاں نوش کتگ

چاڑ ابدمانیں لوارانی کپوتاں ڈیہے
 آہ ء اُفار منی بیگہاں دلگوش کتگ

چار اِتگ وہد ء تب ء گیگ وتا رگینتگ
 حاتر ء زند ء وتی دروگے ما سر پوش کتگ

کُور اوژناگ بہ بیت ہر وڑا واتر نکناں
 تژن ء پیگور ء شگاناں من ء بے ہوش کتگ

دردِ آسِ ءِ من سُچاں زنگِ ءِ نیاں ماں دلِ ءِ
پندلِ ءِ نکرِ ءِ تئی ہیلہاں چکپروش کتگ

دردِ ءِ گوربام کہ بے حال بہ بیت مہرانی
زندِ ءِ رنگراہاں کجا ساہگاں دلگوش کتگ

آ کہ دلگرانِ انت منیرِ ءِ گوں زمانگِ وشِ انت
اے ہما ڈیہہ کہ مُرادِ یگیں گلِ ءِ چوش کتگ

مُرگے ء بانزلاں پتا تگ من
گلبے پپو دیم داتگ من

تو شپانی ودار ء آس ء ءے
درد مئے کتگ گلاتگ من

مہر ء ہوشام پاہو ء درنجیت
ماہ ء گم کہ یلہ نہ داتگ من

نوں گیا بان ء مُرگ ہم زہر انت
چو اُشتر ء کینگے کہ جاتگ من

ہو! منیر سر پد انت گُشت اُنچو
کسہے درچکے ء کما تگ من

وہد بانوری تماہاں کج اتگ
آگہی جند ء نواہاں کج اتگ

اے دل ء حال ء حنا ء جست مکن
درد بے دردیں دواہاں کج اتگ

تئی گممانی گرانی ء کسہ نہ بیت
کہ دلے چو درچک ء شاہاں کج اتگ

رہن دنیا پہ منیر شپ واجہاں
دل کجام روچ ء جزاہاں کج اتگ

”زاناں سیاہ مار ۽ مرگ تریاکیں“
آگہیں وا بے مئے سرا ٹاکیں

چہ وتی ٹرس ۽ من نہ کُت ترانے
آئی ۽ دل گشیت کہ گروناکیں

سرجمیں زند ۽ کٹ مئے بارگ
بس تئی پن ۽ لنٹ ۽ مزواکیں

من کجا زہے جت کناں تہنا
پہ منی چماں ہرکس بے باکیں

من دگے یکے ء گماں باراں
اے کئی درد اِنْت پمن پیداکیں

حاطر ء تنگی ء سگ اِتگ ہرچی
تژن ء پیگور ء گپت سوچاکیں

مئے منیر راہ ء گم دو رنگ ء اِنْت
جاہے ء پُلک ء جاہے ء ڈاکیں

زاناں دروگاں ترا ویراں کُت
 ”مارا نادراہ تئی زہیراں کُت“

واب چماں نہ کپت سہتے ء
 مہر مئے آگہی ء بیراں کُت

چو وَ دژمن گل ء چہ بال نباں
 چو کہ پلانی یات ء گیراں کُت

گشتے اللہ بکنت سلامت ترا
 دُعا یے انچیں منا پکیراں کُت

ہو نہ کُشت یے زدگ کُت یے مارا
 بے وفائی نگاہ ء تیراں کُت

ما گل ء بال آتیں منیر انچو
 مارا بے چاڑ زُرت ء زیراں کُت

بے گم ء دنیا انسراں بوتگ
 ”دل منی دوشی اشکراں بوتگ“

تو منی دیدار ء پری نیاتک ے
 ماہ گوں استالاں جمبراں بوتگ

دروگ اے مہر ء دشمنناں بست ء
 سر منی لال ء زانسراں بوتگ

آ گل ء شادان پہ منی مرگ ء
 گوں وتی پُلیں ہمسراں بوتگ

دل منیر دشتی ء ہمک سہت ء
 واہگ ء اوست ء اشکراں بوتگ

صبا دشتیاری ء نام ء

چراگے بوتگ ءے سیائیں شپانی
حیال ء فکر باہینتگ نپانی

گشے دست ء قلم ء واب دیستگ
صبا ء ساہگ ء دشمن نہ بوتگ

اے چونیں ساہت ء روچاں گوزاناں
کش انت روکیں چراگاں چیا نزانان

نزانان چوں گم ء دام ء بہ بیچاں
کئی دیما دل ء ارساں بہ ریچاں

کئے ایں رنگانی نقشاں گیر کاریت
پدا جنگانی نقشاں گیر کاریت

دوستے ءِ دِروگانی جنگ بہتام
ہر کش ءِ لیٹاں من نباں آرام

تو دغا دات ءِ بے وفا بوتے
چہ تئی مہر ءِ بوتگاں بنام

چہ منی مرگ ءِ تو گل ءِ بال ءِ
وتسریں دروگاں کہ کناں پرام

من تئی ہر گپ پہم اتگ واجہ
”چہ گشگ وشنام نہ بیت بنام“

چیروکائی ء بنگ وارینگ
 یات کیت درد ء انگت ء گوڑبام

پہ منا مرگے بیت شموشگ تئی
 وارنگاں مہر ء دوستی ء بادام

پمنا زہر ء کچلے شر انت
 شیرکنیں تاماں کہ بینت بدتام

دل وتی سہرہینت ء منیر نشتاں
 وشی ء درچک ء کت پدا ہزام

چہ گل ء دیوان ء حبر وارنگ
کینگ ء کستاں تئی جگر وارنگ

تزن تئی پمن پل بنت روچے
ما تئی دزوگانی اثر وارنگ

ما کہ وت آرتانی تہہ ء وادیں
ما کجام وشی ء شکر وارنگ

دل چیا سوگندی مہ بیت پتو
نیت ء عشق ء تئی ہتر وارنگ

ماہ ء چارده تئی ترانگ ء گجیت
گم منیر ء کہ ماں جگر وارنگ

پلانی گوات ۽ دست ۽ درچکانی بر بُناں
 ”تئی سور ۽ حال سر بوت زرد ۽ جگر بُناں،“

هر کس به بیت چراگے جند ۽ وتی به پههمیت
 هر کس بزانت من چیا چو در په در بُناں

کست ۽ کلات پروشنگ ۽ حاکاں هوار کتگ
 گوں من هما که بوتگاں شیر ۽ شکر بُناں

درچکے نه گواہیت سبزیں ماں کوچگ ۽ دراں
 هور ۽ نه گورتہ دیریں کوبانی گر بُناں

اے آس چونیں آسے کپتنگ ماں جنگلاں
 اے جنگل ۽ گناه انت که حُشک انت ۽ تر بُناں

دژمنناں باج نہ برتگ ملک ء
کس وتی دوست ء نہ بارت درملک ء

لاش مرگاپ ء کپنت بچانی
مات بے حالاں چیا درملک ء

چو مہ بیت دشت ء شموشاں پلکاں
وپیگ نئے واب ء شپ ء درملک ء

مات زہگے ء وڑا گلہ بیت
مارا پچ گوآت مبارت درملک ء

ما کجام اوست ء منیر چداں لڈاں
مئے دل ء نیست دوا درملک ء

وارتگیں بنگانی آسر پہمتگ

وہے جان ء کپتگ بازار ء نیت

من تئی دریا ء اوژناگ ہیل کت

دل ودار ء شیرکنیں گار ء نیت

آ کہ چماں شانک دنت چاریت منا

تاں نہ کنت واتر سروں سار ء نیت

تانکہ مہر ء دوستی ء ترانے نہ بیت

کس منی زرد ء پہ اوپار ء نیت

ننگ ء نیلیت دمانے دل من ء
کہ نہ رستگ انگت ء منزل من ء

من نلوٹاں آزمان ء سر بہ باں
گلزین ء ایمنی ء بل من ء

ننداں دیوان ء وتی ساڑاگ ء
ہو بگندے نام نہ بیت عاقل من ء

من، تو یکیں منزل ء شپ راہی انت
تو ہمک گپ ء کنے جاہل من ء

من نیاں بڑنیگ منی قبر ء سرا
کیت جنازہ دنت منی قاتل من ء

بیا کہ کہیر منج بوتگاں
شگر پتو نازینک جناں

تو کہ بزاننیں دریگتیں
تئی دوری ء آس ء سُچاں

تو کہ منا گشتگ گنوک
ہرچی دپ ء در کیت گشاں

ننداں تئی چپی کش ء
دژمن منی بلے جُشاں

مورے تئی گوش ء نہ وارت
تئی حاطر ء نام ء دپاں

تو و منا بے حال کتگ
من چہ ترا بے حال نباں

ہفتاد ء ہفت بنداں منی
شے ء وڑا داگے دیاں

شپانی راز داریں مردے آں
گمانی بڈ ء باریں مردے آں

نزانے تو منا انگت زمانگ
من انچیں درد واریں مردے آں

ترا ڈروہیت بگندے وہد روچے
من وہد ء شہواریں مردے آں

منیر من انچیں کسہ سازگاہاں
وتا شوہازاں گاریں مردے آں

تئی درد ء آس بیا کہ روکیں دل ء منی
 نندے تو بلکیں باپ بہ بے ساہگ ء منی

من زندگاں کہ کس منا جسستے دپی نہ کنت
 مرگ ء چہ پداوں زاناں نہ بیت کس گم ء منی

وتی جند ء رسم ء دوداں بے حال مبو کدی
 درملک ء چنت سال جنگ مہ لقاہ منی

دعا انت پہ سر سلامتی واتر بہ بے پدا
 بس یکبرے کپاتاں پدا چم ترا منی

مہرانی لوٹ انت پنڈگے اوشتاگ انت منیر
 کلمانٹیں کاڑ اتکاں مرچی در ء منی

مکر ء حیلہ تو کتگ باز منی باپشت ء
 نوں چد ء گیش دگہ زیادیں اوپار نہ بیت

نشنگیں ما کہ پدا باریں کدی ہوش ء کیت
 عشق بے سار کدی سار پہ سنگسار نہ بیت

چے نوں پیش کپتہ جہان ء تو بگش بیا مارا
 سکی ء سہت ء ادا کس کہ گم وار نہ بیت

ہو دگے یکے بیوتیں وتا کشت یے دیری
 اے منیر انت وتی زندء کدی بے زار نہ بیت

دوشی سیاہ گوات گوں جمبراں اتلگ
گل منی راہ ءِ رہسراں اتلگ

جنگل ءِ کوہ ءِ گریشگاں پہ من
چہ کجا باریں سر سراں اتلگ

پہ منی وش اتک ءِ پدا مرچی
مہ پری لال گوں ہمسراں اتلگ

چُک اتگ دلبند ءِ منیر داشتگ
پہ منا دردے شپ گراں اتلگ

آزات لڇڻ

چنکے کُنر

تو اش کتگ کہ ڈینگر ۽ کُنر برانت

ہالکو ۽ شمش چوٹیر ۽ پچ انت

ماں سمبری ۽ ریک شانیں سینگ ۽

گوں دزگہاراں نشنگ ۽ شور کت ۽

ناہ ۽ نان زرتگاں دراتلگ ۽

سہب ۽ بیل ۽ ڈینگر ۽ کُنر چتگ

ماں سمبری ۽ بیگہ ۽ شمش ۽ ہالکو

من دمبرت راہ ۽ چارگ ۽

بلے تو پمن دیم نہ دات

ہالکو ۽ شمش ۽ چنکے کُنر

مداراں گوں وت گلہے

بلے تو شر تر سر پدے
شگان سنگتانی مئے وتی
دل ء را چہ تو بد کنناں
تو با سیدیں کہ دیم بدایتیں پمنا
بالکو ء شمش ء چنکے کُئر

چہ منی کو ہیں دل ۽ گمبے ۽

چہ منی کو ہیں دل ۽ گمبے ۽
 سینسواں آپ کتہ رُمب رُمب ۽
 ماہ بالاد ۽ وتی چیر نہ دنت
 آزمان ۽ چو چراگ ۽ روک انت
 گلزمین ۽ من پتو پھریزاں
 پمنا قبرے ۽ جاہ ۽ یل کن
 اے کڑپ ۽ پادمنی تچک نہ بنت
 من گتانی ۽ سراو اب کیاں
 جنگل ۽ شیر ۽ پلنگ حیران بنت
 درچک و اباں وتی بے حال کننت
 آ گہیں چم گوں شہر ۽ کابنت
 کسے درکنیت وتی شوہاز ۽
 پلے ۽ ساہگ ۽ رنگے زوریت
 جند ۽ شوہاز کننت لوگ ۽ کنیت

پہ سڌ کی گل بوتگاں

پہ سڌ کی گل بوتگاں
 تو پہ منا بانو ربے
 من پہ ترا سالونک باں
 و ابوں شنگ چہ دیدگاں
 سار تیں زمستانی شپاں
 من نشنگ ء آس روک کتگ
 آس روک کتگ دل جیڑیٹگ
 اے گپ ء تو زان ء دل ء
 پتو من چپنچو تلو ساں
 حق مئے و تیگاں زر تگاں
 چہ ڈنی آں گلہ نیاں
 صبریں منارا انگت ء
 دانکہ منی ساہ روت ء کیت

پتئی گلئیں دلدء زراں
 پُریں دوسال گوشته بلئے
 پیگامے تئی پمن نئیت
 تئی حالء دلء سر پد نیاں
 چونیں گوں وسواسء گماں
 من چہ تئی بازیں گماں
 تهنائیء پیر بوتگاں
 قولائ وتی بے حال مکن
 ہچ برمنء ویل مہ کن
 ساہء گوں ساہء یک بکن
 بیانوں دگے شور یے جنیں
 بیادژ مناں بے سوب کنیں
 چہ ڈیہہء گلئیں شپ لک ہیں

پمّن دنیا زندانے

پمّن دنیا زندانے
 پُشت ۽ دیمادُز تچنت
 ساہ ۽ دُزگ لوٹنت مئے
 ہر کس چمن دل سیاہ انت
 دل پہ چراگاں قربان انت
 دپ پہ راج ۽ توسیپ ۽
 ہر جاہ دروگ ۽ بیپار انت
 راستیں گپ ۽ چیر بدئے
 زاہر کت تہ لٹ کُشت
 اے وابانی دنیا انت
 آگاہ بونگ اول سک گران انت

زمانگ ۽ چماں

باز رند۽ زمانگ ۽ چماں
من گنوڪے ۽ پيم ۽ سهر اباں
هو! پمشڪه يله كنگ مرچاں
گردگ ۽ سنيل سواد

بيگاهاں

گم کپوتی ببات کو کو یے
باریں استال چے دل ۽ جیڑ أنت
پہ کئی گلہ ۽ بہ سوچاں من
جان ۽ بند ۽ رگاں منیر وتی!!!!
مردماں بُرتگ أنت زہیر وتی!!!!

دل ۽ بندیں گم ۽ گزنج ۽ بُو جاں چوں

دل ۽ بندیں گم ۽ گزنج ۽ بُو جاں چوں

حسد ۽ کینگاں دنیا سرازرتگ

مروچی بیا پتو دنیا ببا داتگ

من سنگ ۽ سیاہ چوسیاہ کار ۽

بگندے والے ۽ گشتگ

منی قسمت نہ بوتگ چو

بکنت مہرے ودی پمن

منی کہ زندگی آس ۽ تہا کپتگ

منی اوست ۽ جبر گو ستگ

منی نوں در کنگ گزان انت

منی بالاد آس ۽ ساہگ ۽ گزستگ

یا چو شراب ۽ شیشگ ۽ ہور کیں

جمراں ہر کجا ڈر دے گورتگ

جمراں ہر کجا ڈر دے گورتگ
 تَنّ پروشگ بہ بیت گوں نوکاپاں
 دام ریچگ بہ بیت پہ سینسوواں
 موجکینے بہ بیت پدا کشگ
 چیدگے رہسراں بہ بیت بندگ
 جمراں ہر کجا ڈر دے گورتگ
 آس توسگ بہ بیت زہیرانی
 آپ نوشگ بہ بیت گیرانی
 گوات اَنچو پکِشیت ساپ ساپ ء
 ماراوا بے بدنت الکاپ ء
 جمراں ہر کجا ڈر دے گورتگ
 ناز ء تَنّ ء بہ پُروش مہرانی

نشنگ ے پر چا تو پہ حیرانی
دردء دیوان ے اے فقرانی
آس مُرتگ گمانی دنیا ے
گوات کپتگ لدانی دنیا ے
جمراں ہر کجا دزدے گوڑتگ
تُن پر وشتگ دلانی نوکاپ ے
آس مُرتگ ودار ے الکاپ ے

باریں کئی نصیب ء بنت

باریں کئی نصیب ء بنت

تئی نیادء مینتگیں دارو

تو منارا بے بہرکت

اچ وتی نیاداں چہ

بلکیں من گنو کے آں

تئی دل ء پری زادگ

تئی ودار ء ساہت من

بے توار ء کٹینتاں

پہ ترانباں تئیگ

تئی من ترادا تک

تو منارا سر کرتگ

وشیانی بازار ء

روچے من ہزار زندہ
منّت ۽ گراں تنگ ۽
ہو! بلتے نزا ناں من
باریں کئی نسیب ۽ بنت
تئی نیاد ۽ مینتگیں دارو
دیم بدئے گوں سرگوات ۽
پکمٹا ہمک سہب ۽
بے توار ۽ وشیں بو
تئی اگاں نہ بیت آئیگ

مُرگاں نازینک جت ۽ پرندوشی

مُرگاں نازینک جت ۽ پرندوشی
 ناچ کُتگ دراہیں جنگل ۽ دڑ چکاں
 سازاں شادانی ۽ جنگ جاریے
 کرن ۽ وایاں بشارتے داتگ
 دل تاں آگہہ نہ بیت چہ واپ ۽
 ہمشکیں چمانی آگہی چے کنت؟
 بے گم ۽ مرد ۽ زندگی چے کنت؟

ساجی ۽ بند۽ جمبرائ گورتگ

ساجی ۽ بند۽ جمبرائ گورتگ
 وارتگ نوک آپ ٹیپلئیں آسکاں
 چزتگ شپپاں بانوڑ ۽ گورکاه
 شاگ ماں شاگاں منجہ ۽ ڈن ۽
 سنٹ یے گوں نودان ۽ زر ۽ کوش ۽
 ہو پراموشاں چہ شکاری آل
 ناگہاں تیرے لگیت دلبنداں
 نون جنائ پریات ۽ کناں زاری

چیا تو ار پر کنئے

منی وڑیں گنو کے ء
 زمانگ ء دل ء نہ ات
 منارا ہم سفر بکنت
 بلئے، من تو کا کپتگاں
 وتا گوں زور ء کپتگ انت
 کاروان ہم سفر کتگ
 من سرد ء گرم وتگ انت
 دمانے ء نہ وپتگاں
 من ء تئی گوات ء ہروڑا
 جنگ ماں کوہ ء جنگلاں
 ہما مناں کہ انگت ء
 ایوکی ء ہمبلاں
 ہما وڑا سلامتاں

منی ہمساہرگاں جست کن

منی ہمساہرگاں جست کن
 مناکئی تزانگ ء زمزیل گٹ ء انت
 چوشے داگ من دات انت
 وتی ہفتاد ء ہفتیں بند
 بلئے، کس ء نہ کت جستے
 ہماہاں نشنگ حیراناں
 گوزیت ہر کس چمے راہ ء
 بلئے، کسے نہ جنت چکے
 منی نیم ء نچاریت کس
 تراگنداں کہ مرچی تو
 منی اوشتاگ ء دیم ء
 بلئے، گلہ مبوچہ من

اگاں لوٹئے منی رازء بہ بئے سرپد
منی ہمساہگاں جست کن
مناکئی ترانگ ء زمزیل گٹ ء انت

دُر چکاں گلز مین مہر داشتگ

دُر چکاں گلز مین مہر داشتگ
 مُرگاں پہ تو ارنازینتگ
 سید اں تزانج کتگ چہ کوہاں
 آسکاں شاگ کتگ شوڑانی
 گوات ۽ دنز کتگ بیگاہاں
 مارا گوانک جتگ ہمراہاں
 استالاں شپ ۽ دُر اہی دے
 ماہ ۽ پہ گلگ ملماکن
 اللہ ۽ میار بے تُرس ۽
 واب اُنت چوگشے کرگشک ۽

بگند دیارِ دژ مناں

بگند دیارِ دژ مناں
چراگ روکیں کُشتگاں
تہاری گیش وڈ اتگ
ماراستیں راہ یل کتگ
رُنگراہاں سرجتگ
دگہ دیارے رپتگاں
بگند دیارِ دژ مناں
چے پیمیں دژوگ ساز اتگ
وتارا بے میار کتگ
منارا بے کرار کتگ

منی کہ ڈیہہ ۽ شوآنکے

منی کہ ڈیہہ ۽ شوآنکے
غریب ۽ وار ۽ بڑگے
سواساں آپ جنت وتی
پہ منزلانی دُوری ۽
برے ماں کوہ ۽ وانڈہ انت
برے ماں گار ۽ جنگلاں
ہے کہ دست ۽ مٹکی ۽
مدام جہل ۽ بزرکنت
چراگ چاریت پہ وتی
شُدیکیں میش ۽ بزرگلاں
مدام چوگردیت بزرگ ۽
ہمیشی ۽ اول بے حد
نیلیت ساہ ۽ کشک ۽

توشہم کت چوگروک ۽ پیم ۽

توشہم کت چوگروک ۽ پیم ۽
 منی چہ دیما شگواست سہمی
 نہ جت تو چکے منا نچارات
 من جیڑگاہاں پدا کدی کیت
 آسہب ۽ وشیں دوچار کپے گوں
 گوں آزماں رنگیں ادلساں تو
 چشیں من بختے نہ گنداں پہ وت
 دوچار بہ گیجت منارا گوں تو
 چورا ہگوزی ۽ شگواستگ ۽ تو
 منی کہ دیما چہ شہ پری تو
 ہمائیں پتو گنوکاں بانک

اوژناگ

گمانی دریاء مان داتگ
مناپہ کر کینک ء کار کپتہ
پہ گچک ء کر کینکاں مان داتگ
گمانی دریاء دور رواناں
من ہڈ ورا ناں ء در کپاناں
پہ واہگانی دیار ء کوہنیں
برے برے تو کہ یات کائے
گمانی دریاء چول وارنگ
برے ماں سرد ء برے ماں گرم ء
دل ء گوں درداں منے لہڑ وارنگ
گمانی دریاء مان داتگ

سنگ دل

پدا یک لچے تئی نام ء نو یساں
 تئی من وا ہگ ء مہر ء فراموشاں
 نزانناں من، منی امیت ء ہر بن ہشت ردایر انت
 چہ بنگیج ء کہ ہر کسہ دل ء چہ پیش آسر بیت
 منی ہر و اب بے معنی، منی ہر دانک بے مطلب، من بے ترانگ
 بلے بے تئی ستاہ ء چم گرنت تاہیر ء
 نیکہ دل دمانے شاد ء ایمن بیت
 کجام اوست ء بہ ڈروہاں اگہی ء من
 تئی راہچاری ء وہد انت
 بلے تو انگت ء سہرا نے سہتے
 نیائے حال پُرسی ء
 کہ باریں زندگاں من یا کہ بے زنداں
 چشیں تو ظالم ء بے رحمے ء پرچہ؟

من ء مہر ء کتگ بند یگ
 بلے دوست نئے سر ء ساہ ء
 شب ء باریں کجام پاس ء
 مناتئی گپ ء بچکندگ
 مناتئی چارگ ء نازانی ہر کسہ
 نوں گیر آیان اُنت یک یک ء
 ودار ء آہگ ء کائے
 بلے و اتر کنے زوتتاں
 تئی ٲیمیں تلاہ داہیں
 دگے سنگ دل نہ دیستگ من

من بڑگیں شپانکے آں

اے دردگوں من چونی ء

گون کپت اناگہ ء

ناں روچ ء شپ من پہمستگ

ناں فکر داشت ء من دل ء

کہ کپتگاں من جنگل ء

نزا ناں جند ء منزل ء

سباہ ء روچ ٹک دنت

من زوراں آپ ء چاگل ء

گوں گرم ء توشگ ء وتی

سردیاں پہ دیے ء

اے میش ء بزگلاں وتی

ہمودا است بہارگاہ

اے روچاں انچوشپ کناں

وتا گون ننداں گپ کناں

اے بمب ء ٹوپ و سمر ا

کجاچہ کاہاں پہ من ء

چی انت منی گناہ بگش

منی گناہ ہمیش کہ

شیکے پر چامن نیاں

گوں دُزاں پر چا گون نیاں

کہ بزگیں شپانکے آں

پہ کوہ ء جنگلاں زراں

واب گنداں پچدراں

جی آر ملاء نام ء

تیاب ء لمب ء چرا گے مُرتہ
گمیگاں یدارگوں ناحداں
پری مجازانی لُنت حُشکاں
ککلی آنی پادمنڈاں
کہ شب تہار انت
چرا گے مُرتہ
ابیتک ابیتکیں تیاب مرچاں

کینگ

کینگ گر نچے ۽ بستان من

برت ۽ ٹنگ اتاں در چکے ۽

گلہ رہسراں ریتکاں من

موچکین ۽ وڑا مرگانی

بلکیں ماہکان دام ۽ کیت

رازے جنگل ۽ تالان بیت

بالووسرا بچکنداں

چونیں گلہے دیم داتگ

ٹنہ گیش منی ودیننگ

کائے ۽ وت ۽ پیشدارے

ہمہبل تو منا شزران ۽

من کسہ تی ۽ گم ۽ کٹیننگ

من نوں پہ وت ۽ تو پہ وت

استال شپاں داہی کن انت

استال شپاں داہی کن اَنت

پریات ءِ چے واہی کننت

ماہ ءِ گلگ بچکند گے

مُرگاں وتا دریاے ءِ

بُک داتگ ءِ سہرا نہ بنت

مَرگ ءِ چہ پد باریں ادا

استال چے جیڑاں دل ءِ

مُرگانی منے چے حال بیت

ماہ ءِ گلگ بچکند گے

تو وتی نیت بد کتگ و ہدے

تو وتی نیت بد کتگ و ہدے
 سر منی دزوگ ء بندگ ء کپتہ
 تنگتگ ارس اوں من شپ ء نیما

عاشقیں ملا ء حرام واریں
 دپ مڑا دار ء دل گناہ گاریں
 چو ملا روبا ء شہر ء بازاریں
 بندگ ء دروگ ء سک ہزاریں
 ملڈو بے ذات چوں شرپداریں
 گل پری آنی دوست ء دزگہاریں
 ہو بلے ملا سر شپ ء گاریں
 چک جنت دانکہ پشت ء بام ساریں
 ہر سبہ جاک ء دائم کوکاریں

مچ بنت مردم درائیں بے کاریں
 بیائے کرداراں نوں گل ء چاریں
 ہر سبہ اودا مہر ء گواجاریں
 عنطر ء بوہاں لال آتاریں
 سرشپ ء ملا ء گماں گاریں

سہی نہ بیت دنیا سہب بنت بیگاہ
 ما نزاننٹ ڈروئینٹ اے وڑا ہمراہ
 سد براں روچے مئے ٹسیت ارواہ

ریتلگے موچکین روچ ء روزرد ء
 درکپیت لیلی جست نہ کنت مرد ء

انا گہہ کو کرے کہ سر بہ کش ایت

انا گہہ کو کرے کہ سر بہ کش ایت

تئی یاتانی ٹھلاں گیش کننتیں

کپوتے موسم ء شیدا بہ بیتیں

بہ نازینیت ترا کوکو پہ وشیں

اے جنگل چو بہشت ء بیت دمان ء

بزاں تاہیر رسیت تئی عاشقان ء

نہ ترسیت دل چہ دنیائے شگان ء

ودار ء جنگل ء آپے نہ گواہیت

چشیں دوری ترا دلبر نہ بڑاہیت

من تہنا کپتگاں ء پیسکاہاں

گنوکاں نشتہ چے چے لگ ء آں

نہ پرس ۽ تو منی حال ۽ ہمائیں
من ۽ دور دات ۽ جنجال ۽ ہمائیں

مبو چو ٹھہل بیگاہاں دل ۽ من
بیا کہ بے کراں ایوک ۽ من
ہماہاں تئی وداراں ایوک ۽ من

دل ۽ جنگل کیوتانی کہن بوتگ
گے وابانی دست ۽ رہن بوتگ
تئی مہرانی کسہ کوہن بوتگ

منا ہم پاد نیار آنت تئی دیاراں
تئی ہم قاصد ۽ پیغام گاراں

شپانی نیم ۽ واب ۽ پاد کاہاں
منا تئی دروگ درائیں یاد کاہاں

تو سازِ اِت پہ منی مرگ ء شگانے
نہ سُتکاں من بے سُتک وش لسانے

منیر ء ترانگ ء یات ء کپے تو
دل ء جیڑ ء سرا پنچاں جنے تو
من زاناں وشانی روج کاہے تو
پدا چنڈ ء گشان ء سرگرے تو

الہی بخش دشتی ۽ یات ۽

مرگ ۽ حال ۽ دے توست ۽ بود ۽ نیت
تو لگی ۽ درائیں دمک بے چاڑ باں
آس آپ ۽ تہا روک مردم کناں

پلاں تئی واہگ ۽ راز فہم ات نہ کت
کنڈگانی سفر گوات ۽ پاداں اڑات
ریچاں موچکین سیسی پہ دام ۽ زرات
درد ۽ دوراں دل ۽ راز پچ گپت نہ کت
وہم کور چاتے ۽ تو چگل داتگ ات

پہ توار ۽ تو بخشات ۽ کونیں دے
تو نزانن ۽ کہ بزیں جنگلے
بس کہ سر گپتگ ۽ پہ وتی منزله

آس کشتگ مدام آپ تالاں کُتگ
 پہ تئی مرگ ء زہیر مُرگاں نالاں کتگ
 درچکاں گم وارنگاں ماہ شینکاں چتگ
 ارس گواراں ادا پلاں کنٹگ جتگ
 درچک جیڑاں دل ء باریں چے چے کتگ
 من تئی ارمان ء واب ء را معنا کتگ

من نہ گنداں چُشیں مُرگے اے جنگل ء
 پہ تئی مرگ ء مہ گریت ارساں گواراں دل ء
 درد چو کنٹگ ء بلے لگنت دل ء

مرگ تئی ہچ وڑا مارا باور نہ کنت
 کئے گشیت مُرتگ ء من گشاں زندگ انت
 سہب ء بیگاہ تئی یات مانتر کنت
 چاریں نیم ء منا گوات مانتر کنت

بستگ توشکے گور بام ء

بستگ توشکے گور بام ء
 دیم پہ منجہ ء پنیم ء
 چار گوشیں وتی گرکی ء

پادانی سواس بزبانی
 سنگانی توار شیپانی
 رند ء ٹیٹلیں آسکانی
 چاراں ساہگاں رودانی
 آسکاں گوات بارت کورانی
 کرگوشکے نہ جت تئلانی
 سیدے چم کُتگ ٹلانی
 رمب ء ڈیکے دات سیدانی
 پرواہ یے نہ کت تیرانی

آ روچی بلئے ورنہ ات
 گوں گرکی ء وتی گمراہ ات
 کوہے ساجی ء پاد راہ ات
 شپ دیمیاں ڈرامب ء براہ ات
 ہفتگ ہفتگاں بے گواہ ات
 برازتکے وتی ہمراہ ات

چاریت ساجی ء حیرانیں
 نشہ میتگ ء دلگراںیں

آسکاں منجہ ء شیبپانی
 گڈاں گزبگ ء شررانی

ورنائی دگہ والے ات
 ٹہیل ء وشی ء دالے ات
 لعنت پیری ء روچاں بات

ورنائی شت ۽ پیر بوتگ
گڈ ۽ پاچناں دیر بوتگ

واجه تئی گلاب ورنائیں
گوں من ساجی ۽ ہمائیں
چہ گڈ ۽ پاچناں ڈالنائیں
زان ات ما کئی رندائیں

روچے پیر باں تئی پیم ۽
چہ سیداں دیر باں تئی پیم ۽

کوه ہم برز بیت ساجی ۽
چہ سیداں دل سُچیت ساجی ۽

کچھ کورے نہنگ ء گپ انت

کچھ کورے نہنگ ء گپ انت
دپ گچ ء وتی نیلنت

گشت ء حاکماں زوراکیں
ما چہ ہر دوکاں سر دستیں

کچھ کورے ہلکاں بست ء
اتلگ چہ نہنگ آ دست ء

جارے حاکماں پرینتگ
کچھ کورے گوں نہنگ ء اتلگ
بند ہم انکرین ء رستگ

پُشت ۽ پشت نہ کپتگ ہچی
ناصر آباد شپے سچی

آپ ۽ پروشنگ ۽ گار کرتگ
نوذر گوں بلوچ آباد بُرتگ

گیبِن چہ بن ۽ بہہ ۽ شُت
گوڑی گوں گلیں سولبند ۽
کچ ۽ کوشکلات ۽ شنزوک

گوکدان ۽ نہ گندے واب ۽
ڈنک روپنگے یک مُشت ۽

واب ۽ ویل کنے آگاہ بے
رند ۽ درس شما بے گواہ بے

مرداں شور کتگ بے وہد ء
 مال ء دولتاں سر گوست ء
 جندیے کش اتگ یکر ء

تولگی زیارت ء باہوٹ بوت
 بل ماں ہامہ ء کوہ ء شُت
 کوہک ڈینگر ء کوہ ء شُت

ڈانڈار سمبری ء کوہ ء
 کک ماں وتی ڈل دیم ء
 بشوتی کرک ء کوہ دیم ء

اتک یک بر ء چ پیتگ
 درستاں دپ وتی یک کرتگ
 چونیں حا کے گون بوتگ

حاکم گیگ بنت شری ء
کشت آنت ما بلوچ پچی ء
دست ء نوں کنیں ساجی ء

ڈیم ء نوں بیا تراکنیں
پہک ء دیم مئے حاکنیں

رند ء جاک بیت بازار ء
ما ہم گشت کنیں اے گپ ء
کاراں قدرت ئے رحمان ء

پلے ءِ آپ واریں گشتے بانک جو سری

پلے ءِ آپ واریں گشتے بانک جو سری
 دل منی بندیں پہنتیں امباناں زری
 کائے چو آسک ءِ ترانج کنے ماہیں گل پری
 گلہ یے چونیں تو دل ءِ داشت ءِ دلبری
 مننت ءِ دمبرتگ من بازریں سومری
 شانک دیئے چماں نشنگ ءِ پرچا یک گوری
 شنک کنے شار ءِ پہ کئے ءِ گردے سر دری
 گم تئی زاناں گار کنت تہنا دلبری
 بے ترا ساچان نہ بنت موسم جمبری
 انگت ءِ گوار اش مئے سرا تژناں انگری
 تئی شگانانی تئن منا بے وار نہ کنت

وشیاں زندے پچ نہ گپت بے زار نہ کنت
شاعری کارے دل اگاں پچ کار نہ کنت

رستگیاں پلے ء منی چمانی تھا
رنگے ء امروز ء گلیں رنگانی تھا

گورتیچ چو مستیں لیرہ ۵ء

گورتیچ چو مستیں لیرہ ۵ء

دِربیان انت دمکاں بیتگ ۵ء

بیا بیا لد ۵ء بوچاں چنیں

یک جاہ کنیں مُلک ۵ء وتی

آس ۵ء پدا بُجاہ کنیں

بیا جمران ہمراہ کنیں

بلکیں بگوارنتیں دِردے

بستانی تُنن بِلے پَرشیت

مُرگے پَمَا آمین کنت

ماہو پے سَنیل ۵ء در کپیت

گوں دزگوہاراں ہمسریں

ڈگال گار ۵ء گور بیت

بیا جمران ہمراہ کنیں

مسکانی تئنگیں دے

مسکانی تئنگیں دے
 چو کہ منا بیتیں گمان
 گواتے وتی رنگ ء رجیت
 من جیڑات ء جیڑات دل ء
 پکر ء بل ات آسے دل ء
 یاتانی گر نچے پچ کتگ
 وابانی درچک ء ساہگ ء

مسکانی تئنگیں دے
 گوں کپتگیں یاتے نہ انت
 سرستگیں گواتے نہ انت
 بلکیں بہار ء موسم ء

گارِ اِنْتِ کپوتے جنگلِ ءِ
 کوکو بکنتِ یاتے بہ دنتِ
 مارا دو بر شادانِ بکنتِ
 اللہ بیاریتِ جمرے
 ساچانِ بکنتیں موسمِ ءِ
 وشیں رگاماں یلِ بدنتِ

مسکانی تئیگیں دے
 تئے بگندے کہ پڑشیتِ
 ہورِ ءِ گلِ ءِ شادانِ بیتِ

سارتیں ساہگ ء انجیرے

سارتیں ساہگ ء انجیرے
نشت ء پہ کئے ء دلگیرے

لڈ ء کبگے ء داب ء ات
آس ء آپے ء جنگ ء ات
نوکرودیں گشے گونگ ء ات

دشت ء مہلبیں سرگوات ء
پرینت ء مناتئی یات ء

اچ تو سستگ ء گستا آں
پُچی ء تہا تہنا آں

سنگاں گوں پڑاں کوہانی
آس ء ستگاں مہرانی

سیل ء سر گرے بیگاہاں
ہوش ء پچ گرے بیگاہاں

دلبر تئی منیر دیتی آں
زان ء پہ ترا ئینی آں

ناگہاں بند وارت جمبراں دوشی

ناگہاں بند وارت جمبراں دوشی
گورتے ماں کنڈ ءِ کشوراں دوشی

سہی ماں بستانی رویں سیل ءِ
شورکت مائیں دختران مئیل

جنگل ءِ مرچی درچک گل ءِ بال انت
گوستگیں روچ ءِ ٹن ءِ بے حال انت
شتگاں درچکاں کپوت نال انت

ایمنی پمن واب ءِ پاد تلگ
ہوہے روچ ءِ شپ چے پیم گوستگ
آ کہ شت پمن سالے ءِ باد اتلگ
عاشقے ہر درد ءِ دل ءِ کشتگ
ماں ہمک و ہدے موسماں گوشتگ

آ منا گندیت ناز کنت مرچاں
آئی ء نازانی تیر دل ء لگاں

واری ء ڈکالاں شמוש بارگ
گوستگیں جنجالاں شמוש بارگ
شیر ء شیلانچ شر بہ نوش بارگ
کئے گشیت چانگلاں شמוש بارگ

دیم پہ کوہ ء جنگلاں سرداں
شوانگے میش ء بزرگلاں گرداں
مرتگیں شیر ء ساہگ ء تڑداں
کورے مئے ڈیہہ ء عاقلیں مرداں

شپ نباں لنجییں بام سار تہنا
یل کتگ مارا تو کہ یار تہنا
بوٹگاں انچو بے کرار تہنا

اتنگاں و شیں روچ بہارانی
 شپ نہ کٹ ات تئی و دارانی
 ہر کس ء دوستیں گل تہارانی
 کس نزانہ قدر ء درد وارانہ

بیا منا کشت تئی کاشیں ملگوراں
 بیا کہ من پہ تئی گندگ ء کوراں
 داں ہمائیں من چہ ترا دوراں

بے ترا تاہیر ہچ نہ گپیت تہنا
 ہر دمان پتو تلوسیت تہنا
 ہو منیر دتئی پلوشیت تہنا

قُمریاں کدو بستگ

قمریاں کدو بستگ
مئے دل ۽ گیابان ۽
کو کو انی آواز ۽
زندگی کُت ۽ ملما
تو بلئے او مہگونگ

انگہ سارتیں بیگاہ یے
در نیائے چہ گل ۽
چم ترا کپاں بلکیں
من بہ باں دو بر شادان

چو مکن او مہگونگ
بیا کہ من ترا چاراں
دیدگ ۽ دل ۽ داراں

دردء بکن بے حاجتے

درد ء بکن بے حاجتے
 درمان ء ہچ کار ء منیت
 نالیت چو بَل ء بلبَل ء
 تاہیر دنت اے جنگل ء
 سارتیں سمین ء چاڑے ء
 سرگوات ملور انت بیگاہ ء
 شانتل کٹوپار انت پدا
 باز واجہ ء آپ ء سرا
 پروشاں دل ء تُن ء وتی
 گزرن ء پہ جوہان ء برنت
 جوہان ء ہم کشاں تکی
 بے پنڈگ ء دان چنٹت

بے منت ء آپ ورنٹ
درد ء بکن بے حاجتے
مردم دگہ رنگے رجنٹ
اے گیدی ء ڈروہاپی انت

من دل ء زانتگ سک زہیر وار انت

من دل ء زانتگ سک زہیر وار انت
 گم تئی بازاں کہ شپ ء سمر ء بار انت
 تو کپوت کوکو کتگ دوشی
 ترانگاں پرینت ء منا دوست ء
 نشنگ ء حیران بوتگاں انچو
 اے شپ ء نیما تو چیا باریں
 کوکوئے شنگینت ء گیابان ء
 باریں کئی زہیر ء مولماں زرتگ
 من چار اتگ ماہ ء چار اتگ موسم
 اے کجام درد ء آسمر انت باریں
 کوکو آں پرماہیت شپ ء نالگ
 گلہ آں بندے درچکے ء گٹ ء
 بلکیں تو باندا چہ ادا لٹ ء

پہ دگے دیئے ء روئے پہ وت
 زہیر کنت مارا پہ تئی کوکوآں
 وش نہ بیت درچکاں اے گیابان ء
 منت این گوں تو او کپوت سبزیں
 اے شپ ء نیم ء یل مہ کن مارا
 بل وتی درد ء اندوہ ء جار ء
 انشپی وش انت ماہکانی انت
 گنجیں امروز ء شادمانی انت
 پمن ء پتو او کپوت سبزیں
 شپ گشے قہرانی جلیں آسے
 وپسگ ء نیلیت مارا وسواسے
 ما ء تو یکیں مہری ء جمار
 ماں گم ء دریا ء شپاں ویلیں
 مہسپی نوداں چہ زر ء بستگ
 گوناں سرگوات ء کیت پدا دشت ء

چو جنت ۽ زید ۽ سبہیت موسم
 چہ گل ۽ درائیں بال بنت مردم
 پاد کاہنت چہ وپتگیں واب ۽
 آگہیں من تو گوں شپ ۽ نیم ۽
 چوں گوزیت باریں شپ چد ۽ دیم ۽
 پمن ۽ پتو کیت چونیں روچے
 ماہکان نندیت چیلکو دوجیت
 ما ۽ تو گردیں ماں گیابان ۽
 جنگل ۽ درچکاں گوں وتی ریچیں
 اے دل ۽ رازاں بے وفابانی
 میگ ۽ تئی بحت ۽ نیست شادانی
 کس وتی بحت ۽ چو نہ ڈوباریت
 ماں شپاں گیابان ۽ نہ ہیسکاریت
 ما ۽ تو انچیں ستکہ دل وہد ۽
 وہد ۽ بے وہد نیست بچ مارا

تو کپوت کو کوئیے کت ء دوشی
 من دل ء زانت ء کہ نہ آں تہنا
 است دگہ سٹکہ دل گیابان ء
 زاناں بے وایاں چو منی پیم ء

دوری ء دوست ء سک زہیر واراں
 دائم ء کپت ء درداں تیماراں
 چو گشے سال ء کرنی بیماراں
 نیا تلگ ء واب ء انگت ء وش
 جمبراں بست ء امبراں بشی
 بلکینہ اللہ ہور دنت روچے
 میگ ء تئی درداں دور کنت روچے
 تو کپوت کو کوئیے کُت ء دوشی
 من دل ء زانت ء سک زہیر وارے

ہر کس منی زنگ ء بہ جنت

ہر کس منی زنگ ء بہ جنت
 ہر کس منی نام ء بگپت
 ماں دشت ء بستانی گنر
 وہدے کہ بر باں موسماں
 ہر کس بزور لٹ ء گوں پیا
 شاپ ء منارا ژا مبلین

یک دانگے سُہریں کپیت
 صد دانگ گڈسک ہم رچیت
 تاک بے حساب ء مچ بنت
 انگت پشومان تو نبے
 جندے وتی سیٹ ء نپے

مارا گشائے پہ مجتبیٰ
کاڑاں کیوتیں حال بدے
شیطانیں چوریگاں بگش

واجہ ہدا ء دادے آں
من پتو وئیں تامے آں

ٹیٹی بڑکار ٹنیک انت

ٹیٹی بڑکار ٹنیک انت
 ماہکانیں شپاں نیم بالیں
 کشیت چہ دل ء دردگیں
 آوازاں ہے پیمیں کہ
 کرنے بیت گشے ٹنیک انت
 واپے جنگل ء بکشات ء
 بازار ء شت ء پریات ء
 ٹیٹی بڑکار ٹنیک انت
 رب ء منت ء دمبرتگ
 عرضے پہ منا آورتگ
 اللہ جمبراں حکم کن کہ
 ٹیٹی ء منی واپ بڑتگ

بے انشپی گوارنتیں
جمبر یک شل ء ہر دیم ء
بے ہر گور ء تالان بیت
نوک آپ بیت زمین ہرجاہ ء
ٹیٹی بزکار تُنیک انت

حسین سرآمد گوں بیل ء یاراں

حسین سرآمد گوں بیل ء یاراں

مدام ساڑی انت پہ شکاراں

سلیمان دولت، ندیم ء نور بخش یاراں

حسین شکاری ء راز داراں

برے تلار ء پہ سید ء گرداں

برے ڈرامب ء گرانڈ چاراں

گرتی ء کوہ ء دوچار کپیت گوں

ٹلو ء گوران ء گٹ ء سیداں

منجی کور ء نہ چاریت آسکاں

کہ آسک بازیں تلار ء کوہ ء

ڈرامب ء سیداں نہ جنت ہجر ء

رواں پہ اور ماڑہ ء شکار ء
جنان یے سیدان ء بے توار ء

وسیم بڈزیر منارا گونیں
شکار ء شوق ء مدام گونیں
حسین سرآمد کہ شکار ء شونیں

تینگ ء دیر گند ء کنت رند ء
منی وڑیں باز کنت پند ء

حصارے داراں ناں دڑنگے داریت
کہ سہب ء بیگاہ ء شپ نہ چاریت

منارا ہر دیں کہ گیر کاہاں
ساد کش ء تلمب سارتیں

شکار ء اومان بیت منارا
 من سرگراں چہ وتی دیار ء
 کپتہ گر ء ء سلائی کمب ء
 چرنت آہو رمب رمب ء
 ورنٹ آپ ء چہ بیڈء کمب ء

برے ماں کٹرک ء گر ء وپس انت
 برے ماں دروازگانی کور انت
 کدی جنکافی کنڈگ ء انت

کدی تو گند ء تلار ء ڈک ء
 برے برے ماں ڈرامب ء کوہ ء

حصار ء ڈکاں یلہ دینت سید
 چرنت شنگر ماں جہلیں کوراں

پہ بے انانی ء تیرے لگ انت
 بہ بیت نودانی ساچ ء ساہیل
 پہ ساہگے ء نہ بیت ہچمر
 کہیر ء پیرانی مارا حاجت
 گل ء چہ مئے بال بنت سنگت
 حصاراں گرد انت بے انانی
 شکار ء شوق ء روج شپ بنت
 شکارے بلے نہ کرت ء انگت
 چہ کوہ ء سنگاں نہ بنت گلہ
 نہ وپساں انگت پہ واب ء مہلہ
 جمیناں دیوانے سرشپ ء داں
 بام سار ء گوں ٹھکاں وشین
 بلوچی رسمانی دیمپاناں
 ستاہ ء توسیپ ء چوں شموشاں
 گشیت لہتیں گنوک ایشان ء
 گشیت باز کہ میار جلاں

شکاری آل یا شکار ء شوق ء
تجنت شپ روج چو گنوک ء
برے ماں ساجی ء برزیں کوہ ء
برے ڈرامب ء بچارے گٹاں
برے ماں اورماڑہ ء گری ء

شکار ء شوکے نہ انت مرداں
کجا کجا اے بگش نہ گرداں

چار بندی

زاناں ویراں بیت باگ تئی مہر ء
 اچ ترا گستا کہ برنت پلاں

کوش اگاں وشبواں مدنت کس ء
 اے گنوک باریں چے گشت پلاں

ٹی ٹی آں نوکاپ وارنگ ء بال انت پہ گلے
 پہ وتا شوہار انت دگہ جاہ ء منزله

گلزمین تنک انت پہ منی مہراں جنتیں
 آزمان پمن سرجم ء سازانی نلے

تئی گم ء آس دل ء سوتک نہ کنت
برجماں و ہد من ء کڑوتک نہ کنت

چاپ بیت وش نیتکاں ہر دیم ء
پہ مئے مرگ ء جہان موتک نہ کنت

آگہی ء چیریں رازے پول اتگ
ایوک ء من درد ء جنگل گول اتگ

دل زہیرانی کتگ من شام ء
زندگی چینچو برا من تول اتگ

حورانی چے بسات تئی دیم پہ دیمی ء

سر گؤپ ترا بکنتیں سینگار سرجم ء

انگہ ندیستہ من چشیں سٹکہ دلیں سرے

دردے بدنت بکنتیں اوپار سرجم ء

جاہی ء سیر ء جاہے ء پُرس ء پتر انت

زندگی وٹھی ء گم ء سیاہیں جمر انت

دژمنناں پندل صد برا مرگ ء سازاتگ

زندگاں اللہ ء پمن شان انت زاہر انت

دل گشیت دَور دیاں گرنج ءِ گم ءِ وہمانی
ماہِکان ءِ پین بازار دو بازار کتگ

یک زگا ہے من ترا دیستہ شمشتگ دنیا
پہ تئی شوہاز ءِ وتی جند کجا گار کتگ

